

[Kirkeministerens.]

nytestamentelig baggrund. Dens indførelse skete på et tidspunkt, hvor befolkningens religiøse liv og livsvaner mildest talt var anderledes, end de er i dag. Den blev indført, som det ærede medlem nævnede, i 1686 ved en statskirkelig forordning. Dengang var fridagen kirkeligt begrundet i den forstand, at det var en virkelig bods- og bededag, men det kan man jo næppe sige at den er i dag. Det kan man så beklage, men alle dage burde jo være bods- og bededage. Jeg tror ikke, at selve ophævelsen af denne dag vil gøre så meget, men naturligvis vil en kirkelig tradition glide ud.

Fører nu overvejelserne til, at denne tradition ofres, må fridagen muligvis flyttes til et andet tidspunkt på året, og her er vi så inde på den anden del af det spørgsmål, det ærede medlem har stillet: vil det være i befolkningens interesse at flytte denne dag væk fra foråret under hensyn til den store rekreative betydning, den i forbindelse med den øgede lørdagsfrihed har fået? Man kunne eventuelt flytte den til en mandag i november; der er jo kun få fridage fra oktoberferien til jul; men jeg kan ikke udtales mig med nogen bestemthed om disse ting. Jeg kan kun oplyse, at det materiale, man har indsamlet, viser utrolig delte synspunkter, og det samme gælder også spørgsmålet om, hvor fridagen eventuelt skal lægges. De argumenter, der fremføres, er så modstridende og så mange, at jeg slet ikke for øjeblikket kan sige, hvad vore overvejelser i ministeriet vil ende med. Det bliver altså spørgsmålet at afveje, om man skal ophæve den fridag, som store bededag hidtil har været, eller lade tingene være som hidtil.

Jeg mødte nu i formiddags — dette er jo en ting; der interesserer folk særdeles glødende — en ung mand, der sagde: tag dog ikke store bededag fra os, da graver jeg min have. Ja, det er altså haven og ikke sindene, der kulegraves; men som det vil kunne forstås, er det selvfølgelig sagens kirkelige side, der må optage mit ministerium, og dér har vi altså endnu ikke afgjort spørgsmålet. Jeg vil altså igen rådføre mig med biskopperne, og jeg kan ikke undlade at sige, at naturligvis må biskoppernes stilling til spørgsmålet også veje stærkt i mine overvejelser.

Jeg burde måske føje til, at kirkefondens kollektindsamling finder sted store bededag, og skulle store bededag blive ophævet, så vil naturligvis kirkens fond få den bedst mulige placering på en anden søn- og helligdag.

Thisted Knudsen: Jeg takker den højtærede kirkeminister for svaret. Jeg mener, det er meget godt, hvad biskopperne mener, og hvad vi mener. Men hvis det er sådan, at der i den danske befolkning er et udbredt ønske om at bevare denne dag — jeg forstår på ministeren, at det egentlig er tilfældet — så bør den bevares. I den overvejelse og den undersøgelse, der foretages, må man søge frem til at kende også befolkningens standpunkt. Kunne vi ikke blive enige om, højtærede kirkeminister, at opfordre Gallup — det er dog det eneste, vi har; så kunne det for en gangs skyld foretage sig noget fornuftigt — til at spørge 2.000 mænd og så lade det svar, vi får, indgå i vore overvejelser? Må jeg stille det direkte spørgsmål til den højtærede kirkeminister?

Kirkeministeren (Bodil Koch): Hvorvidt det overhovedet vil kunne lade sig gøre, tør jeg virkelig ikke sige her. Det forekommer mig ikke at være så forfærdelig rimelig en løsning at tage en gallupundersøgelse. Det er i og for sig kedeligt, at vi ikke kan tage en folkeafstemning, men det falder dette spørgsmål jo ikke ind under.

Jeg vil gøre opmærksom på, når det ærede medlem så bestemt siger, at den store del af befolkningen er imod flytningen, så giver de svar på forespørgsler, vi har fået gennem de forskellige fagministerier og de meget store organisationer, det modsatte indtryk.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bækgaard* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Kan ministeren give oplysning om de resultater, det sagkyndige udvalg, der arbejder med at modernisere og rationalisere driften af det kgl. teater, på nuværende tidspunkt er kommet til?“

Bækgaard: Den 16. januar 1963 svarede den højtærede minister for kulturelle anliggender på et af mig stillet spørgsmål angå-